

[Oluf Johansen.]

Aar, kan være forskelligt, som bør rettes; under de Forhold, vi har haft i disse fem Aar, har det været vanskeligt at faa rettet Fejlene, men lidt er der dog blevet ændret. Der er en Ting i Kornloven, jeg ved denne Lejlighed vil pege paa, som burde have været taget op til Overvejelse, men som ikke er blevet det, og det er den Efterbetaling, man har ydet til de Landboere, der yder fuld Levering. Regelen herom blev i sin Tid indført, fordi man forskellige Steder i Landet havde Udsigt til en meget daarlig Høst, og derfor fik man denne opmuntrende Bestemmelse. Men den er gaaet over fra Kornlov til Kornlov og bestaar stadig; jeg kan imidlertid ikke se rettere, end at den i Praksis virker saaledes, at der bliver en sikker højere Betaling for de Egne af Landet, der er de egentlig kornproducerende, og som altid har en sikker Kornhøst i Vente, hvorimod Gevinsten er mere tvivlsom for de Egne, for hvilke Regelen er givet som Opmuntring.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg ved ikke, om der egentlig er Grund for mig til at sige noget, men jeg vil dog gerne takke for den interessante historiske Oversigt, som navnlig det ærede Medlem Hr. Krarup fremkom med. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Kornloven er et dygtigt Arbejde, ogsaa fra Administrationens Side, og naar det ærede Medlem nu nævner, at der har været nogle Forhold, som maaske var mindre klare, og at der som Følge heraf ogsaa har været rejst nogle Retssager, saa er det rigtigt. Jeg maa maaske sige her, at disse Sager er ikke rejst af Landbrugsministeriet, heller ikke paa Landbrugsministeriets Foranledning, men af Anklagemyndigheden paa egen Haand. Jeg maa ogsaa gøre den Bemærkning, at saa vidt det er meddelt mig, verserer der ca. 1 400 Sager af denne Art vedrørende Landmænd og 275 Sager vedrørende handlende. Men naar det nu fremføres som et Argument til Forsvar for Landmændene, at Kornloven for 1941—42, der ikke havde Maksimalpris for Frihandelskorn, allerede var vedtaget i April 1941, og at man derfor troede, at man ikke behøvede at overholde de gamle Priser efter denne Dato, maa det ærede Medlem selvfølgelig ikke forlange af mig, at jeg skal forsvare dette, for saa længe en Lov bestaar, oven i Købet en Lov, der er blevet til ved Forlig med Landbruget, maa den naturligvis overholdes, saa meget mere som Ophævelsen af Maksimalprisen først skulde træde i Kraft samtidig med Regelen om, at

Frihandelskorn kun maatte handles inden for Landbruget. Jeg kan oplyse, at det, der er sket for Landbrugsministeriets Vedkommende, er, at Ministeriet over for Justitsministeriet har anbefalet, at der blev givet Tilladelse til, at en af de typiske Landmandssager blev indbragt for Højesteret til Prøvelse, saa at Landets øverste Domstol kunde faa Lejlighed til at tage Stilling til de Argumenter, der kunde fremføres til Forsvar for de paagældende Landmænd. Dermed mener jeg, at Sagen er indbragt for det rette Forum, og mere har jeg egentlig ikke at sige vedrørende disse Kornsager.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 51 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Lovanordninger under Trafikministeriet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 223).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 51 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 14⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invaliderrentenydere.

Mødet hævet Kl. 13⁵⁸.